

ת"פ 26285/04/21 - מדינת ישראל נגד שי חזות - ההליכים הוטלו לצורך איתורו, עדי בן דוד - ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 26285-04-21 מדינת ישראל נ' חזות ואח'
תיק חיצוני: 172621/2020

בפני **כבוד השופטת רקפת סגל מוהר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד **נאשמים**

1. שי חזות - ההליכים הוטלו לצורך איתורו
2. עדי בן דוד - ע"י עוה"ד גלעד מנשה (ס. ציבורית)

החלטה

עניינה של החלטה זו בטענת "אין להשיב לאשמה" מטעם נאשם 2.

רקע

- בתאריך 13.4.21 הוגש כנגד שני הנאשמים כתב אישום בו יוחסו לנאשם 1 עבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה בצוותא לפי סעיפים 447(א) ו- 384 + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ולנאשם 2 עבירה של גניבה בצוותא.
- בכתב האישום נטען כי עובר ליום 13.4.20 "גמלו הנאשמים בלבם" לגנוב כלב יקר מסוג פומרניאן. באותה עת החזיק נאשם 2 ברכב מסוג קיה ספוטאז' מ.ר. 69-468-701 (**להלן: "הרכב"**). נכון למועד זה, היתה הגב' אלה שמואלי (**להלן: "המתלוננת"**) הבעלים של כלב (**צ"ל כלבה - ר' להלן, ר.ס.מ**) מסוג פומרניאן (**להלן: "הכלבה"**) והתגוררה בדירת גן בבניין שברח' הר סיני 8 באור עקיבא. ביום 13.4.20 סמוך לשעה 11:30, הגיעו הנאשמים ברכב לבניין. אז, יצא נאשם 1 מן הרכב, הסיג גבול לגינת דירת הגן ואז גנב את הכלב ששווי נכון לאותה עת היה כ- 6,000-12,000 ₪. הנאשמים עזבו את המקום עם הרכב ולאחר הגניבה פרסמו את הכלב למכירה בהודעה באתר "הומלס". להודעה נענה קונה ששמו אליאור סופר שהתגורר במושב עלמה (**להלן: "הקונה"**). הנאשמים והקונה שוחחו ביניהם והוחלט כי הכלב ימכר לו (בכתב האישום כתוב "לנאשמים" - ככל הנראה בטעות - ר.ס.מ) בתמורה לסכום של 3,700 ₪. בחלוף מספר ימים הגיע נאשם 1 למושב עלמה ברכב ומי שנהג בו היה בן דודו של נאשם 2. נאשם 1 מסר לקונה את הכלב הגנוב בתמורה לסכום שסוכם.
- לישיבת ההקראה הראשונה שנקבעה ליום 7.10.12, הנאשמים לא התייצבו.

לישיבה הבאה ביום 22.11.21 התייצב נאשם 2 לבדו, טען שאין לו קשר עם נאשם 1 שלטענתו גנב את רכבו וביקש כי ימונה לו סנגור ציבורי. משכך ולנוכח אישור מסירת הזימון לנאשם 1 ואי התייצבותו, נדחה מתן תשובות הנאשמים לכתב האישום ליום 10.1.22. כנגד נאשם 1 הוצא צו הבאה, ולנאשם 2 הוריתי כי ימונה סנגור ציבורי.

דא עקא, שבהודעת משטרת ישראל מיום 10.1.22 נמסר כי נאשם 1 לא אותר ואמו טוענת שאין לה כל קשר איתו וגם לא ידוע לה היכן הוא גר. לבקשת המאשימה נדחה הדיון פעם נוספת לצורך נסיון איתור נאשם 1 ולבקשת ב"כ נאשם 2 נדחה מתן תשובותיו ליום 7.3.22.

בתאריך 7.3.22 הודיע ב"כ נאשם 2 כי זה כופר בביצוע העבירות המיוחסות לו וכי הראיות הקיימות בתיק החקירה תומכות בגרסתו, שכן אשתו טוענת כי היא זו שהסיעה את נאשם 1 וכי בעלה (נאשם 2) לא היה עמם ברכב השייך לה. עם זאת, בתגובתו המפורטת בכתב שהוגשה מאוחר יותר, טען ב"כ נאשם 2 כי הוא אכן בעליו של הרכב, אלא שבמועד הרלבנטי לכתב האישום לא נהג ולא נסע בו, וכן כי לא היה לו כל קשר לפרסום המודעה הנוגעת לכלבה. ב"כ נאשם 2 אישר כי היה לו קשר עם הקונה אליאור סופר שכן נאשם 1 "השתמש במר סופר על מנת להחזיר לו את החוב". בסופית תשובתו בכתב לכתב האישום הצהיר ב"כ נאשם 2 כי הוא **"מוותר על חקירת עדי התביעה כפי שפורטו בכתב האישום והכל בכפוף לחסד"פ ולפקודת הראיות"**.

נאשם 1 לא התייצב לישיבת 7.3.22 שכן המאשימה לא הצליחה לאתרו ולאחר שגם בימים 16.5.22, 6.6.22, 29.6.22 ו- 11.7.22 הסתבר כי הוא לא אותר ע"י המאשימה ו/או משטרת ישראל, הוריתי על התליית ההליכים נגדו, עד שיאותר.

4. ישיבת ההוכחות בעניינו של נאשם 2 התקיימה ביום 13.7.22 (מועד שנקבע זמן רב קודם לכן, מתוך תקווה כי עד אז ניתן יהיה להביא גם את נאשם 1 למשפטו). לאחר שהראיות מטעם המאשימה הוגשו, העלה ב"כ נאשם 2 טענת "אין להשיב לאשמה". ב"כ המאשימה הגיב לבקשה זו בכתב וב"כ נאשם 2 השיב לתגובה לאחר מכן.

הראיות מטעם המאשימה

5. בפתח ישיבת ההוכחות, הצהיר ב"כ המאשימה כי חרף ויתורו של ב"כ נאשם 2 על חקירת מי מעדי התביעה והסכמתו להגשתן בכפוף להוראות חוק סדר הדין הפלילי ופקודת הראיות כאמור, מתכוונת המאשימה להעיד את הקונה אליאור סופר, בכל זאת, אלא שמכיוון שלא הצליחה להביאו לאותו דיון "כי יש לו עבודה", תבקש לקבוע מועד נוסף לצורך העדות. בתשובותיו לשאלותי בעניין זה, אמר ב"כ המאשימה את הדברים הבאים:

"אנחנו רוצים להעיד אותו כי הוא תורם למארג הראייתי..."

לשאלת בית המשפט האם בכוונתו להעיד אותו באופן שהוא

יספר דברים שאינם עולים מהודעתו במשטרה - אני אומר שכן.

יש הודעות שהוא מעורב בהן ואנחנו רוצים לחקור אותו על כך...

יש הודעות ווטצאפ שהוא מעורב בהן, וגם ההודעות הללו

תוגשנה בהסכמה, ואנחנו נגיש אותן רק כאשר הוא יהיה פה..."

ב"כ נאשם 2 הביע התנגדות נחרצת לבקשת המאשימה, ואמר: "אני לפני מספר חודשים הגשתי הודעת כפירה מפורטת והסכמתי לוותר על כל העדים, הסכמתי להגיש את התיק בדיוק באותה צורה בה הוגש... הבקשה לזמן את העד הספציפי נבעה אך ורק עקב טענה שאני העליתי ושבעקבותיה ביקשתי מחבריי לחזור בהם מכתב האישום. אך ורק בגלל אותה הפניה מגיעה בקשה זו היום לביהמ"ש... זה נראה כאילו מנסים לעשות איזו לוליינות משפטית כדי לנסות ולהציל את כתב האישום הזה שהוא מלא חורים. החורים האלה הועלו בפני חבריי כבר לפני מספר חודשים ואי אפשר להגיע היום, כאשר ההגנה מוכנה ואפילו חשפה חלק ניכר מקו ההגנה בפני התביעה, ולתת לתביעה לעשות איזשהו מקצה שיפורים... השאלה היחידה שחבריי יבקשו לשאול את העד, הם יבקשו לשאול אותו האם הוא זיהה את הכלבה הספציפית שנתפסה במהלך החיפוש כזו שהובאה לו על ידי הנאשם 1, והתשובה לשאלה הזו לא עולה מהחומר שלו וזה אותו פגם מהותי שהעליתי בפני חבריי. בנוסף לכל זה, הראיות המפלילות היחידות שיש כנגד מרשי הנאשם 2 הם אותם דברים שנמסרו על ידי הנאשם 1. דא עקא - כתב האישום הוגש כנגד שניהם יחדיו ולא היתה שום הפרדה, ואני לא צריך ללמד את ביהמ"ש הנכבד מה זה אומר אבל גם את זה העליתי בפני ביהמ"ש (צ"ל - המאשימה - ר.ס.מ), ועל אף שזה הועלה, עדיין לא הוגשה בקשה לתיקון, כתב האישום נשאר כמו שהוא. התיק הזה יכול ללכת רק למקום אחד, ואני חושב שגם חבריי מבינים את זה, וההבנה הזאת גורמת להם לנסות היום ולייצר איזשהו יש מאין ולנסות לקיים איזו הנשמה מלאכותית..."

6. במצב דברים זה ולאחר שב"כ המאשימה אישר כי עמידתו על זימון העד אליאור סופר לעדות בכל זאת, נעוצה בכוונתו להציג בפניו שאלה שהתשובה לה אינה עולה מתיק החקירה, הבהרתי כי לא אעתר לבקשתו לזמן את העד לעדות (ר' החלטתי בעמ' 13-14 לפרוטוקול) ומשכך הגיש את הראיות כדלקמן:

- ת/1 - דו"ח + דיסק העימות שנערך בין נאשם 2 לנאשם 1 - כראיה לעצם עריכתו ולדברים שנאמרו בו ע"י נאשם 2, אך לא לאמיתות הדברים שנאמרו ע"י נאשם 1 שההליכים נגדו הותלו והוא אינו נאשם או עד תביעה בתיק זה (ר' החלטתי בעמ' 15-17 לפרוטוקול).
- ת/2 - דו"ח תובנות של מצלמות אבטחה + צילומים.
- ת/3 - דו"ח ביקור בזירה
- ת/4 - דו"ח פעולה של השוטר אינס כעביה.
- ת/5 - מזכר של השוטר איליה קארס.

- **ת/6 - תמליל הודעות ווטצאפ בין הנאשמים.**
- **ת/7 - מסמכים של הכלב.**
- **ת/8 - פרטי תנועה וזיכוי מבנק לאומי.**
- **ת/9 - דו"ח פעולה של השוטרת אסתר ברוכי.**
- **ת/10 - דו"ח פרטי רכב.**
- **ת/11 - מזכר הבהרה לגבי העברת הכסף.**
- **ת/12 - מזכר בדבר קבלת ראיות מאליאור סופר.**
- **ת/13 - צילום הודעות ווטצאפ.**
- **ת/14 - הודעת אליאור סופר.**
- **ת/15 - עדות המתלוננת אלה שמואלי.**
- **ת/16 - חקירת נאשם 2 מיום 20/4/2020 בשעה 09:34 .**
- **ת/17 - חקירת נאשם 2 מיום 14/5/2020 בשעה 16:11**
- **ת/18 - חקירת נאשם 2 מיום 5/7/2020.**

בקשות ב"כ המאשימה אפשר לו להמשיך לנסות לפעול לשם איתורו של נאשם 1 לצורך העדו כנגד נאשם 2 נדחתה, ושלא להכריז כי "אלו עדיו", נדחתה על ידי גם כן (ר' החלטתי בעמ' 20 לפרוטוקול).

טענת ב"כ נאשם 2 - "אין להשיב לאשמה"

7. בבקשתו לפטור את נאשם 2 מלהשיב לאשמה ולזכותו מביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום כבר עתה, טען בא כוחו כי:

א. המאשימה לא עמדה בנטל הראיה הנמוך ביותר על מנת להוכיח שנאשם 2 היה ברכב, שהה בקרבת מקום, או היה מעורב בדרך כזו או אחרת במעשה הפריצה (הסגת גבול - ר.ס.מ), התכנון או הלקיחה של הכלב.

ב. המאשימה לא הוכיחה כי הכלב שנתפס במכלאה הוא הכלב שנגנב מהמתלוננת בביתה. אין זיהוי של המתלוננת ו/או הכלב ככזה השייך לה.

ג. נאשם 2 שלל כל הימצאות בארוע הגניבה.

ד. אשר למכירת הכלב - הקונה אליאור סופר לא זיהה את נאשם 2 אלא רק את נאשם 1 כמי שהיתה לו עמו התמסחרות.

תשובת המאשימה

8. המאשימה טוענת כי העבירה המיוחסת לנאשם 2 הוכחה ברמה הנדרשת של "ראיות לכאורה" וכי כאשר ידרש בית המשפט לקבוע את משקלן ומהימנותן, לאחר פרשת ההגנה, הן תקבלנה משקל גבוה ברף של מעל לספק סביר.

9. ואלה טענות המאשימה בפירוט:

א. בקשת ב"כ הנאשם נובעת מטעות משפטית יסודית שכן ההלכה הפסוקה קובעת כי משמעות הטענה של "אין להשיב לאשמה" היא שהתביעה לא עמדה בחובתה להביא ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן יש לפטור את הנאשם מלהשיב לה; לצורך הכרעה בשאלה זו בית המשפט אינו שוקל שיקולי מהימנות או משקל אלא שואל את עצמו האם בהנחה שכל החומר שהובא בפניו לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל, יהיה בו כדי לבסס הרשעה בעבירות המיוחסות לו או בעבירה אחרת באותו עניין; ורק בנסיבות נדירות, כאשר הראיות שבאו לחובת הנאשם הינן כה בלתי סבירות ששום בית משפט סביר לא יכול היה לראות בהן בסיס להרשעה - יטה בית המשפט אוזן לטענות בדבר מהימנות הראיות.

ב. בחומר החקירה קיימות ראיות חד משמעיות לכך שהכלב הגנוב נושא כתב האישום הוא הכלב שנגנב - ר' פרוטוקול צ"א 31096-05-20 המצורף לתגובה (ואשר לא הוגש במסגרת ראיות התביעה - ר.ס.מ) בו קבע בית המשפט כי מדובר באותו כלב.

וכן - ת/7 - ממנו עולה כי המתלוננת ביצעה לכלב 2 חיסונים מתוך 3, עובדה העולה גם מהודעת אליאור סופר.

ג. אין חולק על העובדה שהרכב בו נסעו נאשם 1 ובן דודו של נאשם 2 - יניב גיל, לצורך ביצוע עסקת מכירת הכלב, שייך לנאשם 2. כך עולה מחקירת נאשם 2 (ת/16, שורות 45-52) בה נאמר ש"הוא זה שבפועל אחראי למי לתת את הרכב", ולא אשתו נופר. מכאן נובע כי לולא מדובר היה ברכב השייך

לנאשם 2, הוא לא יכול היה לתת לבן דודו ולאחרים. העובדה שאשתו היא המשתמשת העיקרית ברכב, אין בה כדי לשנות זאת. זאת ועוד - בפרשת ההגנה יוכח כי נאשם 2 הוא תופס החזקה ברכב ויש לו חזקה משמעותית בו ובמטרות נסיעתו לשם גניבת הכלב.

ד. הקונה, אליאור סופר, מספר בעדותו כי חלק מהכסף שניתן בתמורה לכלב, הועבר לנאשם 2. כל טענותיו של נאשם 2 לפיהן אליאור היה "גב להעברת כספים" בינו לבין נאשם 1, מופרכות. בפרשת ההגנה יוכח כי הקשר בין נאשם 2 לאליאור היה על רקע היות נאשם 2 שותף מלא לעסקת המכירה של הכלב. זאת ועוד - נאשם 2 לא יוכל להוכיח כי הכסף ניתן בעסקה לכלב חוקי, שכן לא היה בבעלותו כלב כלשהו שנמכר לאליאור באותה עת.

ה. המאשימה תוכיח כי נאשם 2 מילא אחר היסוד הנפשי בעבירת הגניבה ולכל הפחות כזה של אדישות או עצימת עיניים, שעה שרכבו שימש לשם הבאת הכלב הגנוב לאליאור וגם היה שותף לעסקה עצמה.

מפני כל אלה טוענת המאשימה כי יש לדחות את טענת ב"כ נאשם 2 ולחייבו להשיב לאשמה.

10. תשובת ב"כ נאשם 2 לתגובת המאשימה

בתשובתו לתגובת המאשימה טען ב"כ נאשם 2 כי הפניית המאשימה אל הפרוטוקול שצורף לתגובתה מנוגדת לדיני הראיות באשר מדובר בפרוטוקול חסוי השייך להליך אחר ואשר אינו מהווה חלק מחומר החקירה בתיק זה.

בנוסף לכך טוען ב"כ נאשם 2 כי המאשימה מתעלמת מהוראות סדר הדין הפלילי, שכן היא איננה מבינה שלא עמדה בנטל העומד לפתחה ולמעשה מנסה לבנות את המשך ניהול ההליך על האפשרות שיש לנאשם לנהל פרשת הגנה, אם יחפוץ בכך.

דין והכרעה

11. המסגרת הנורמטיבית

סעיף 158 לחוק סדר הדין פלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, קובע כי:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה,

יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם

עמוד 6

ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין...".

ככלל, חובתה של המאשימה היא להניח בפני בית המשפט ראיות להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם. מקום בו לא עמדה המאשימה בחובה זו ולא הביאה ראיות אשר יש בהן על פניהן כדי לבסס הרשעה, לא תקום חובתו של נאשם להשיב לאשמה.

בבחינת ראיות המאשימה בהקשר זה די בכך שבית המשפט ישתכנע כי קיימות ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום. בשלב זה, אין הוא נדרש להכריע בשאלת דיות הראיות וגם או במידת מהימנותן וכן אין הוא בודק האם המאשימה הוכיחה קיומן של ראיות סיוע או דבר לחיזוק, מקום בו נדרשות כאלה.

בשלב זה על בית המשפט לשקול האם - בהנחה שיינתן בעדויות שנשמעו ובראיות שהוצגו מלוא האמון ומלוא המשקל הראייתי - יהא מקום להרשיע את הנאשם.

לעניין זה ר' דברי כב' השופט שמגר (כתוארו אז), בע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואחרים:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה

אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה

שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען

כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי

בית-המשפט העליון, ב-ע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה

מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל

מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם... לא בשלב זה על בית-המשפט לבחון

את משקלן של הראיות ואת מהימנותם של העדים שהביאו ראיות אלה.

מה שעליו לבחון הוא אם ישנה ראיה או לאו, ובמילים, 'ראיה כלשהיא'

אינני מתכוון לקורטוב (allitnics) של ראיה, אם בית המשפט סבור כי

יש ראיות על נקודות חשובות אלה או אחרות, הרי תיקרא ההגנה להשיב."

12. מן הכלל אל הפרט

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת הראיות שהונחו בפני עד כה, מסקנתי היא כי דין טענת ב"כ נאשם 2 להידחות וכי יש לחייב את נאשם 2 להשיב לאשמה המיוחסת לו בתיק זה.

א. התמונה העולה מן הראיות תפורט להלן:

- בעלת כלב הפורמניאן שנגנב ביום 13.4.20, הגב' אלה שמואלי, סיפרה בהודעתה מיום 13.4.20 (ת/15) כי באותו היום השאירה את שני הכלבים שלה מסוג פורמניאן בגוון בלונדי, בחצר ביתה שברח' הר סיני 8 באור עקיבא ויצאה לעבודתה בסביבות השעה 09:00. לדבריה, בתה שישנה בבית התעוררה בשעה 11:05 בשל נביחות כלבים ובשעה 11:30 אחד הכלבים לא היה בחצר, לכן הבת הניחה שאמה לקחה אותו עמה. בעת שחזרה מעבודתה בסביבות השעה 15:00 גילתה המתלוננת שאחד משני הכלבים חסר. מאוחר יותר, כשצפתה ביחד עם בתה בסרטוני מצלמות האבטחה של העיריה ושל ועד הבניין בו היא מתגוררת, ראתה "**אדם שבא לכיוון השער, מתעכב, וכשהוא יוצא רואים משהו ביד... הבחור רזה, גבוה מאוד מאוד, קפוצ'ון כהה עם הכובע על הראש וגם מסכה. לא רואים יותר**" (ר' גם דו"ח הפעולה - ת/9).
- בשיחה של החוקר אליה קארס עמה ביום 30.4.22, טענה המתלוננת כי שווי כלב מסוג פורמניאן בן שנה, נע בין 6,000 ל- 12,000 ₪ - ת/5.
- מן המסמכים הקשורים לכלב שנגנב - ת/7, עולה כי למעשה מדובר בכלבה נקבה, מסוג "פומרני", השייכת למתלוננת, שמה "לוסי", צבעה קרם, תאריך לידתה - 24.6.19, ובתאריכים 6.12.19 ו-20.12.19 קבלה 2 חיסונים + תילוע.
- בסרטוני מצלמות האבטחה (ת/2) נראה רכב קיה מ.ר. 69-468-701 שנכנס לאור עקיבא מכיוון כביש 4 בשעה 10:59, מגיע לרח' הר סיני 8 בשעה 11:01 ומיד לאחר מכן נראה אדם חשוד (שלא ניתן לקבוע את זהותו) הולך מכיוונו אל רחבת החניה הפנימית כשבידו בגד עליון נוסף. בשעה 11:04 נראה אדם חשוד מגיע לחצר דירתה של המתלוננת וכעבור דקה, ב- 11:05, עוזב את המקום בריצה עם קפוצ'ון לראשו, הוא מחזיק בידו כלב ואז נכנס אל הרכב, למושב שליד הנהג והם נמלטים.
- במסמך פרטי הרכב הנ"ל, אין כל אינדיקציה לזהות בעליו (ר' ת/10), ואולם מחומר החקירה כולו עולה שנאשם 2 מודה כי מדובר ברכב השייך לאמה של אשתו ונמצא בחזקתו ובחזקת אשתו.
- **אליאור סופר**, מי שנטען כי קנה את הכלב הגנוב, סיפר בהודעתו מיום 13.5.20 (ת/14): "**...הוא** (בחור שכבר קנה ממנו כלב בעבר ואשר מס' הטלפון שלו 055-9593411 - מס' הטלפון של נאשם 1, והוא זה הנראה בתמונה שהוצגה בפניו ע"י החוקרת - ר.ס.מ) **הגיע אלי בתחילת אפריל לפני ה- 14 לחודש, הוא בא ברכב שחור יחד עם עוד מישהו עם קוקו. הם הביאו לי את הכלב ושילמתי להם 3 ומשהו אלף במזומן ועוד העברה מחבר על סך 300 ₪ בערך... ההעברה הבנקאית היתה לעדי בן-דוד (נאשם 2 - ר.ס.מ).** בהמשך, למראה תמונה של נאשם 2 שהוצגה בפני, אמר אליאור שהוא אינו מזהה אותו.

בחקירתו הראשונה מיום 20.4.20 (ת/16) בחשד לביצוע עבירות של הסגת גבול פלילית וגניבת הכלב, ולאחר שוויתר על זכותו להיוועץ בעורך דין, אמר נאשם 2: **"זה בדיחה. אני לא יוצא מהבית ואין לי כלבים בבית"**. בהמשך סיפר כי יש לו כלב שהוא מחזיק אצל בן דודו יניב גל המתגורר בישוב חרמש - כלב מסוג "פומרניאן" שנולד אצלו בהמלטה והוא מגדל אותו מאז היה גור. לשאלה האם יש לו רכב בבעלותו השיב בשלילה וטען כי הוא משתמש באופנוע שבבעלות החברה בה הוא עובד, וכי לו ולאשתו יש רכב בבעלותו השיב בשלילה וטען כי הוא משתמש באופנוע שבבעלות החברה בה הוא עובד, וכי לו ולאשתו יש רכב מסוג קיה ספורטאז' שחור שאמו נתנה לה בגלל שהיא בהריון. נאשם 2 טען כי אשתו היא זו המשתמשת ברכב 99% מהזמן וגם **"חברים, דודים, מי שצריך שיקח. היא לא נותנת ואני נותן"**. לשאלה היכן היה ביום 13.4.20 השיב כי אינו זוכר וכשנשאל מי השתמש ברכב הקיה באותו יום אמר: **"אין לך מושג. אמור להיות נופר"**. למראה התמונות שהופקו ממצלמות האבטחה ביום שבו נגנבה כלבתה של המתלוננת, אישר כי מדובר ברכב של אמה של אשתו וכשנשאל כיצד הוא מסביר את העובדה שבאותם סרטונים נראה גם גבר שנכנס לרכב כשהוא מחזיק בכלב, השיב: **לא יודע אני אבדוק לך את זה"**.

ביום 22.4.20 הגיעה המשטרה עם צו חיפוש לביתו של נאשם 2 ברח' דרך ארץ 74 בחריש, אך לא נמצא איש בבית (ר' מזכר ת/9).

בחקירתו הבאה מיום 14.5.20 (ת/17), חזר נאשם 2 והכחיש כי היה מעורב בגניבת הכלבה. לשאלה האם מסר את פרטי חשבון הבנק שלו לשי חזות (נאשם 1), השיב בחיוב והסביר כי עשה כן משום שחזות צריך היה להעביר לו סכום של 400 ₪ על דלק וכסף שלקח ממנו במזומן, ובלי שום קשר חייב לו עוד כסף על זה שהוא עצמו התעסק בכלבים, נתן לחזות כסף כדי שיקנה לו כלב והוא ברח עם הכסף. חזות - כך לגרסתו, חייב לו עשרות אלפי שקלים והוא הסכים שיחזיר לו בכל פעם 500 ₪ "וכמה שהוא יכול". נאשם 2 אישר כי סך של 400 ₪ הועבר לחשבונו ע"י אדם אחר שחזות נתן לו "לדבר איתו בהודעות", טען כי הוא לא יודע מי זה אותו אדם וכשנשאל האם לא שאל את חזות בקשר לכך, השיב: **"אני יודע שהוא מתעסק בכלבים והוא תמיד היה קונה ומוכר גורים, הוא היה קונה פומרניאן שפיץ קטן והיה מוכר אותו כפומרניאן"**. כשנאמר לו שסכום ההעברה היה 300 ₪ ולא 400 ₪, אמר ש"יכול להיות שטעה", ובנוסף לכך אישר כי קבל מחזות סכומים של 800 ₪ ו- 400 ₪ במזומן וגם צ'ק ע"ס 1,500 ₪. נאשם 2 אישר כי יש לו בן דוד ששמו יניב אשר מכיר את חזות, אך טען כי לא ידוע לו האם יניב היה עם חזות בעת מכירת הכלב. כשנאמר לו שחזות טוען כי לצורך אותה מכירה הוא נסע עם רכב הקיה שלו, השיב: **"יכול להיות שהוא לקח את האוטו, אני לא יודע שהוא לקח את הכלב"**. לשאלה כיצד הוא מסביר את העובדה שחזות טוען כי הוא היה מודע לגניבת הכלב ושותף לרווחים שהתקבלו בגין מכירתו, השיב כי חזות הוא "נרקומן מת" וטען שהוא משקר: **"אני אומר לך שהוא שקרן, נוכל וגנב, ואת המכירה לא עשיתי איתו ולא הייתי בשום מכירה של שום כלב בחיים. ואם מכרתי איתו כלב אז יש בן אדם שקנה אותו ואפשר לשאול אותו אם הייתי שם... לא ידעתי שהוא גנב את הכלב באותו היום וכשגיליתי שגנב את הכלב בקשתי ממנו להחזיר אותו ואחרי שעבר זמן הוא נעצר בחריש על הכלב, הוא בא לספר לי ואז אמרתי לו לך תחזיר את הכלב ... שי שקרן, שי נרקומן והוא גנב לי את הרכב, בטח שיגיד כל דבר עכשיו"**.

גם בחקירתו האחרונה מיום 5.7.20 (ת/18) הכחיש נאשם 2 כל מעורבות בגניבת הכלב, וטען

כי מעורבותו במכירה הסתכמה בכסף שחזות חייב לו. לשאלה האם ידע שחזות עומד למכור כלב שגנב, השיב: **תמיד ידעתי שהוא גונב, זה החיים שלו, הוא נרקומן**, וכשנשאל האם היה מעורב במשא ומתן לגבי המכירה, אמר: **"על סכום לא. רק מה שמגיע לי מהכלב, האם לקחת צ'ק או לא לקחת צ'ק".** נאשם 2 טען כי מי שהיה עם חזות במעמד מכירת הכלב הוא בן דודו יניב ולמשמע הודעות הווטסאפ הקוליות עם הקונה אליאור, אישר כי הקול שלו עצמו נשמע בשתי ההודעות הראשונות.

• בעימות שנערך ביום 14.5.20 בין נאשם 2 לחזות (ת/1)+, חזר נאשם 2 וטען כי חזות שקרן: **"כל הזמן משקר, הסמים דפקו אותי, אחרי שגנב לי את האוטו מנסה להפיל עלי תיקים"**, ובהמשך אישר שחזות **"הביא לו כספים על דברים שהוא חייב לו"**.

• מהתכתבות הווטסאפ בין נאשם 2 לקונה אליאור (ר' ת/12 ו- ת/13 - הודעות בכתב והודעות קוליות) עולה התמונה הבאה:

○ נאשם 2 בקש מאליאור שיעביר לו צילום של העברת הסך של 300 ₪ לחשבונו וגם מסר לו את פרטי חשבון הבנק שלו (פרטים שנאשם 2 אישר בחקירתו כי הם שלו). בהודעות הקוליות (ת/6) נשמע נאשם 2 משיב לאליאור שאומר לו שהבנק סגור: **"בסדר אחי אין בעיה, בן דוד שלי היה שם, בסדר, נחכה אחרי החג, יום חמישי תעבירו לי את הכסף"** (אלו ההודעות שנאשם 2 מאשר בחקירתו כי קולו נשמע בהן - ר.ס.מ).

○ נאשם 1 מתכתב עם אליאור, שולח לו תמונות של הכלבה, מספר לו שהיא "עוד שבוע מתייחמת" ואליאור משיב לו ש"ייקח אותה תמורת 3,500 ₪. בהמשך השיחה הם מתווכחים על המחיר (ר' גם בתמליל ההודעות הקוליות - ת/6).

ב. הצטברות הראיות שפורטה לעיל, מחייבת לטעמי את קבלת התייחסותו של נאשם 2 אליהן במסגרת פרשת ההגנה. העובדה שאותו רכב המצוי בחזקתו דרך קבע ואשר לגרסתו **"רק הוא נותן אותו לאחרים"**, הוא הרכב ששימש הן את מי שגנבו את הכלבה של המתלוננת (כשלפי סרטוני האבטחה מדובר בשניים שבצעו את הגניבה בצוותא) והן את מי שמכרוהו בסמוך לאחר מכן (כך עולה בבירור מן הראיות), וגם הסתירה העולה לכאורה מטענת נאשם 2 ולפיה חזות גנב את רכבו, שעה שבאותה נשימה הוא מאשר כי נתן את הרכב לבן דודו על מנת שייסע עמו לצורך המכירה שחלק מהכסף שהתקבל בגינה העבר לחשבונו, והכל כשהוא יודע שזה נסע ביחד עם נאשם 1, מחייבת הסברים מצדו. זאת ועוד, נאשם 2 סיפר בחקירותיו כי הוא מגדל כלב מאותה הסוג של הכלבה שנגנבה והצטרפותה של עובדה זו לכל השאר, מחייבת אף היא, בעיני, את שמיעת גרסתו.

13. סוף דבר, אני סבורה כי בשלב זה הביאה המאשימה את אותן ראיות בסיסיות להוכחת אשמתו של נאשם 2 בעבירת הגניבה בצוותא המיוחסת לו בכתב האישום, גם אם אין בידי לקבוע שמשקלן והיקפן יאפשר הרשעה בבוא העת. לטעמי מדובר באותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את נטל הבאת ראיות מן התביעה לנאשם, באשר יש בה כדי לחייב את ההגנה להשיב.

בשולי הדברים אבהיר כי הפרוטוקול שצורף לתגובת המאשימה לבקשה לא יוכל לשמש כראיה מטעמה, ולו רק משום שלא נכלל בחומר החקירה שהועבר לעיון ב"כ נאשם 2 מלכתחילה ומוטב היה לה למאשימה להימנע מצירופו.

לאור כל האמור לעיל אני קובעת ישיבת תזכורת במעמד ב"כ המאשימה וב"כ נאשם 2 בלבד ליום 7.9.22 בשעה 08:30, לצורך קביעת מועד לשמיעת פרשת ההגנה.

מזכירות תמציא ההחלטה למאשימה ולב"כ נאשם 2 ותעדכן המועד ביומני.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.